

- b) kui hankijal on selline kohustus, kuid ta ei täida seda, siis on kohtul piisav alus leida, et hankija tegevus on õigusvastane, sest ta ei taganud menetluse läbipaistvust ja objektiivsust, ei nõudnud kaebuse esitajalt tõendeid või ei võtnud omal algatusel vastu otsust võimaliku mõju kohta, mida seotud isikute isiklik olukord võib avaldada hankemenetluse tulemusele?
4. Kas kolmandas küsimuses osutatud õigusnorme ja ELTL artikli 101 lõiget 1 tuleb Euroopa Kohtu otsuseid eVigilo (C-538/13), Eturas jt (C-74/14) ja VM Remonts (C-542/14) arvesse võttes (koos või eraldi, kuid nimetatud sätete kohaldamist piiramata) käsitada ja tõlgendada nii, et:
- a) kui pakkuja (kaebuse esitaja) sai teada, et kahest seotud pakkujast ühe (pakkuja A) poolt riigihankemenetluses esitatud madalaima hinnaga pakkumus on tagasi lükatud ja teine pakkuja (pakkuja B) on kuulutatud hankemenetluse võitjaks, ning võttes arvesse ka muid kõnealuste pakkujatega ja nende hankemenetluses osalemisega seotud asjaolusid (asjaolu, et pakkujatel A ja B on sama juhatus; asjaolu, et neil on sama emattevõtja, kes ei osalenud hankemenetluses; asjaolu, et pakkujad A ja B ei teavitanud oma sidemetest hankijat ega esitanud nende kohta eraldi lisaselgitusi muu hulgas seetõttu, et neil seda ei nõutud; asjaolu, et pakkuja A esitas oma pakkumuses vastuolulist teavet kavandatud transpordivahendite (prügiveoautod) vastavuse kohta hankemenetluse Euro V tingimusele; asjaolu, et pakkuja, kes esitas madalaima hinnaga pakkumuse, mis lükkati tagasi selles kindlaks tehtud puuduste tõttu, esiteks ei vaidlustanud hankija otsust ja teiseks esitas kaebuse esimese astme kohtu otsuse peale, milles ta muu hulgas [vaidlustas] oma pakkumuse tagasilükkamise õiguspärasuse jmt), siis juhul kui hankija ei võtnud kõiki neid asjaolusid arvesse võttes mingeid meetmeid, on see teave iseenesest piisav nõudmaks läbivaatamisasutuselt hankija tegevuse tunnistamist õigusvastaseks, kuna ta ei taganud menetluse läbipaistvust ja objektiivsust ega nõudnud kaebuse esitajalt konkreetseid tõendeid selle kohta, et pakkujad A ja B tegutsesid ebaausalt?
- b) pakkujad A ja B ei tõendanud hankijale, et nad osalevad riigihankemenetluses tegelikult ja ausalt, pelgalt seetõttu, et pakkuja B esitas vabatahtlikult tegeliku osalemise kinnituse, pakkuja B kohaldas juhtimiskvaliteedi standardeid riigihankemenetluses osalemiseks ning nende pakkujate esitatud pakkumused ei olnud formaalselt ega sisuliselt identsed?
5. Kas selliste omavahel seotud ettevõtjate (kes on mõlemad sama ettevõtja tütarettevõtjad) tegevust, kes osalevad eraldi samas hankemenetluses, mille väärtus vastab rahvusvaheliste pakkumismenetluste väärtusele, võib juhul, kui hankemenetluse väljakuulutanud hankija asukoht ja hangitavate teenuste osutamise koht ei ole eriti kaugel teisest liikmesriigist (Läti Vabariigist), saab põhimõtteliselt hinnata – võttes muu hulgas arvesse ühe nimetatud ettevõtja esitatud vabatahtlikku avaldust konkureerida ausalt – ELTL artikli 101 ja selle sätteid tõlgendava Euroopa Kohtu praktika alusel?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/18/EÜ ehitustööde riigihanketingute, asjade riigihanketingute ja teenuste riigihanketingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (ELT 2004, L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 6/7, lk 132).

⁽²⁾ Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiiv 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT 1989, L 395, lk 33; ELT eriväljaanne 6/1, lk 246).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu)
18. oktoobril 2016 – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos
versus AB SEB bankas**

(Kohtuasi C-532/16)

(2017/C 006/35)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Vastustaja: AB SEB bankas

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikleid 184–186 tuleb näiteks põhikohtuasjas kõne all olevas olukorras tõlgendada nii, et direktiivis 2006/112 ette nähtud mahaarvamiste korrigeerimise mehhanism ei ole kohaldatav juhul, kui juba käibemaksu esialgne mahaarvamine ei olnud võimalik, kuna asjaomane tehing oli ehitseta maaga seotud käibemaksust vabastatud tehing?
2. Kas vastust esimesele küsimusele mõjutab asjaolu, et 1) käibemaks asjaomastelt maatükkidelt arvati algselt maha maksuhalduri tava pärast, mille kohaselt peeti kõnealust tehingut ekslikult ehitusmaa võõrandamiseks, mis tuleb direktiivi 2006/112 artikli 12 lõike 1 punkti b kohaselt käibemaksuga maksustada, ja/või 2) pärast soetajapoolset esialgset mahaarvamist esitas maatüki võõrandaja soetajale käibemaksu kreditarve, mis korrigeeris algsel arvel märgitud käibemaksusummasid?
3. Kui vastust esimesele küsimusele on jaatav, siis kas näiteks põhikohtuasjas kõne all olevas olukorras tuleb direktiivi 2006/112 artikleid 184 ja/või 185 tõlgendada nii, et kui juba käibemaksu esialgne mahaarvamine ei olnud võimalik, kuna asjaomane tehing oli käibemaksust vabastatud, peab maksukohustuslase kohustus seda mahaarvamist korrigeerida olema tekkinud kohe või alles siis, kui ta sai teada, et esialgne mahaarvamine ei olnud võimalik?
4. Kui vastust esimesele küsimusele on jaatav, siis kas näiteks põhikohtuasjas kõne all olevas olukorras tuleb direktiivi 2006/112 ja eelkõige selle artikleid 179, 184–186 ning 250 tõlgendada nii, et mahaarvatava sisendkäibemaksu korrigeeritud summad tuleb maha arvata sellel maksustamisperioodil, mil tekkis maksukohustuslase kohustus ja/või õigus algselt mahaarvamist korrigeerida?

⁽¹⁾ ELT L 347, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu)
25. oktoobril 2016 – UAB Spika, AB Senoji Baltija, UAB Stekutis, UAB Prekybos namai Aistra versus
Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos**

(Kohtuasi C-540/16)

(2017/C 006/36)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: UAB Spika, AB Senoji Baltija, UAB Stekutis, UAB Prekybos namai Aistra

Vastustaja: Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

Teised menetlusosalised: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, BUAB Sedija, UAB Starkis, UAB Baltijos šprotai, UAB Ramsun, AB „Laivitė“, UAB Baltlanta, UAB Strimelė, V. Malinausko gamybinė-komercinė firma Stilma, UAB Banginis, UAB Monistico, UAB Rikneda, UAB Baltijos jūra, UAB Grinvita, BUAB Baltijos žuvis